மாரனும் தூர்தூவரைப் பாழாக்கிப் பாண்டவைக்கே
ஓராத கின்பம் அருளைப் பிறந்த பிரான்

* * *

கின்னை மயன் போதும் கேகயமன் புன் போதும்
வென்னை ஏனம் போதும் விதிதரு வேதியனார்

*

[விதிதரும் - பலவாறு சிறும், வேர் - வாதனை, கேகய மன்புன் - மென்மையான கிணைக்கே உருவும் பறவை,]

* *

தம்மை உகப்பாரைத் தாம் உகப்பார் என்னும் சொல்
தம்மிடையே பொய்யானுன் தாதிப்பார் ஆரினியே!

* * *

ஏதமகன் தன்னை யுடையேன் உலகம் நினைந்து புகழ்
நீதமகன் போல வளர்ந்தேன் நெடுங்கண்மால்
போல் வளர்ந்தேன்

* * *

என் சிறுமை பொய்யானுன்
நறும் மாதுமை பொய்யன்கொடு!
பேதை மகிழ்மனகள்,
பேர்க்கவும் போகவே!

* *

பெருகினிது யாழினிது என்பதும் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்

* * *

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துக எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்

* *

பெருமைக்கும் ஏனைத் துறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்

* *

ஊதுதொறும் (இ) ஓர் நாள் ஓர்ப்பம் பொதுத்தொறும்
பொன்னும் துகிலையும் புகழ்

* *

பணிவுடையன் கிள்ளை அவனண் ஆதல் ஈதெனக்கு
அணி; அல்ல மற்றும்மற்று.

* * *

மனத்தானாம் மாந்தர்க்கு (இ) உணர்ச்சி இனத்தானாம்
கிள்ளுன் ஏனப்பம் ஊரல்

* * *

மறர்க்கின்னு மற்பகல் சேய்மன், தமக்கின்னு
நிற்பகல் தாமே வரும்.

* *

மறத்தின் வலியினை யார்மாட்டும்; தீய
நிறத்தின் அதனுள் வரும்

* *

என்று பொருதுள் பெறுதியக்கும் தன் மகனைத்
தான்ஞான் ஏனக் கேட்டதாய்

* *

அன்மன் வழிய(து) உயர்ந்தோரை; அஃதிலார்க்கே
ஏன்பு தோள் யார்க்கு உயர்ப்பு

* * *

அன்றறிவா மென்று தாற்று ஒழுக மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை

* *

கல்லா ஒருவனினுங் கொடிதே உமதுலகம்
கிள்ளை ஒருவனினு மீதலே நன்று

* * *

ஆய்யாதான் ஆய்த வதுவகுத்தே ஆவயகலம்
வனைகுவ மாற்றுவனு

* * *

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துவர் ஆய்தவம்
ஈண்டு யெலப்பயனும்.

* * *

ஊனிலி ஏதித்தன் தீடிறுப்போ - நேம்ய
ஆய்யாதுக் காய்யாது காய்நிலைவோம்
மாரிலே பட்டுனி கிடக்கிறுப்போ - நாம்ய
பாயாதும் வத்துப் பிறிலைவோம்.

*

பக்கத்து நுட்டுனே பகி யடக்க நாம்ய
பாக்கி வெத்திய யோடனையா
அக்கம் பக்கத்திலே பட்டுனியாம் கிங்கே
ஓட்டமும் கூத்தும் நடக்கலையா.

*

கள்ளக் கடைகள் பெரிகலையா - நாட்டுள்
கலப்பட கூழுடைய யோகலையா
உள்ள கடவுளை மறந்து பிறிது - நாம்ய
உண்டான பேத்தெல்லாம் பேதலையா

* * *

வேறு பலம் தமயமெல்லாம் புகிந்து பார்க்கின்
கிளைவும் பாரம் பொருளே, நின் வாயைப் பல்லான்
மாதுபலம் கடித்தில்லை, மறுவின் மேனு,
வாரிதின் கூதிர்தான் போல் வையகிறுன்மா

* * *

ஆவுலகம் ஏன்னாதிய கிறுர்; அதன்கி
ழக்கையொடு ஆவயும் வாறுர்;
தாவுக்கும் அன்னியர் ஆகுன்; செல்வத்
தமுதுன் தொடர்ந்த சுற்றுப் பொறுர்

* * *

கின்னாதக்கோ கம்பன் கிடந்தான் கிப்புனியால்
கின்னாதக்கோ ஏன் கவாதை ஏன்றோன் - கின்னாதக்கோ
பூமகள்தை வாழ பொன்னாடு மகிழ்ந்து வாழ்கிக்க
நாமகள்தை நாளடுத்த நான்.

* ஒப்பக்கூத்தன் கம்பன் கிறுன் தன்று பாடியது *

* * *

மக்களுடந்த விலைமையையானும், மனையானுடந்த
வாலமையையு, மிக்க வாலமை யோவாத
வாதனவுமெல்லை யெனனாவனாத், தீக்கதனு
ளென் கதத்துற் நுனி நீதுக்கதுவென்று,
தொக்கமணி நின் மதுயானைத் தொடுத்து மன்று
மனை நின்றும்

* * *

மயர்கிலின் வாழுக் கவரிமா வன்றுர்
உயிர்கிலர் மானம் வரின்

* * *

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டெண்ணுன்றுங் காலங்கொ லவே

* * *

கூறுதும் யாதும் கன்னது மறுது மாலத் தித்தான்
ஊறுதி துகிர் துணர்வானி னன்று பொன்னு புனர்
ந்தேனே

* * *

பாகத்தில் ஒவேன் வைத்தான். பங்கயத் திருந்த பொன்னை
ஆகத்தில் ஒவேன் வைத்தான். அந்தணன் நாவன்
வைத்தான்.
மேகத் தன் மின்னை வன்னே வைன்று தன் னிடையை
ஆயும்
மாகத்தோன் விர பொற்றுன் வங்கணம் வைத்
வாறி

* * *

பெண்மையும் பெருமையும், பாடுமும், தன்பெறும்
தன்மையும் ஒழுக்கமும் தொன்மையும் நீர்மையும்
உண்மையும் நீயெனும் ஒழுக்கி நீதான்றனால்
பண்மையான் மன்னவன் புகழின் மாய்ந்ததான்.

* * *